

BARIŞ İÇİN EMPERYALİZMİN BOYUNDURUĞUNA KARŞI SAVAŞ

Barış Derneği'nin Genişletilmiş Yönetim Kurulu Özel Toplantısı'nda yapılan konuşmanın Yürüyüş dergisinde yayınlanan özeti, 26 Ocak 1980.

Barış Derneği'nin genişletilmiş yönetim kurulu toplantısının bugünlerde yapılması özellikle önem taşıyor. 2. Dünya Savaşı'ndan bu yana savaş kısırtıcılığından, silahlanma yarışını körüklemekten hiçbir zaman vazgeçmemiş olan emperyalizm son zamanlarda bu habis faaliyetlerini daha da artırmış bulunuyor. Bilindiği üzere bölgemiz ve dolayısıyla ülkemiz sıcak savaş ihtimaliyle karşı karşıya getirilmektedir. Emperyalizm orta ve yakın doğudaki çıkarlarını koruyabilmek ve imkân bulursa geliştirip güçlendirebilmek için Türkiye'yi orta ve yakın doğu bölgesini bir sıçrama tahtası olarak kullanmak istiyor. Türkiye'yi hem İMF'si, Dünya Bankası ve takımı taklavatıyla, serbestçe yapılacak yabancı sermaye yatırımlarıyla bölgeye ekonomik sıçrama tahtası olarak, hem de İran'a, Afganistan'a, Basra Körfezi'ne ve gerekli göreceği diğer yerlere askeri müdahale üssü olarak kullanmayı tasarlıyor, ABD ve Batı Avrupa emperyalizmi. Detant kökünden sarsılıyor, soğuk savaş havası yeniden estirmeye çalışılıyor, yeni bir silahlanma yarışı açılmak isteniyor.

Savunma İşbirliği Anlaşması

Ve bu ortam içinde Türkiye ABD ile savunma ve işbirliği anlaşması imzalıyor. Dışişleri Bakanının bu anlaşma konusunda TBMM'de söyledikleri doyurucu ve inandırıcı olmaktan uzaktır. Anlaşmada üs ve tesisler konusunun NATO yükümlülükleri çerçevesinde ele alındığını, yani ABD'nin bunları başka maksatlar için kullanamayacağını söylemek inandırıcı değildir. Böyle olacağını güvencesi nedir? Tamamlayıcı ek anlaşmalar denilen, ikili anlaşmalar neleri içerecek, neler getirecektir? Kaldı ki, üslerin NATO maksatları için kullanılmasının da Türkiye ve bölgenin güvenlik ve barışı bakımından yaşamsal sakıncaları vardır.

Türkiye'deki Üsler

Üslere birer Türk komutanı tayin edip Türk bayrağı çekmekle bu üslerin Türkiye'nin emir ve denetiminde olmasının, Türkiye'nin bilgi ve iradesi dışında kullanılmamasının sağlanamayacağı artık hemen hemen herkesçe bilinmektedir. Üslerde Amerikalı personel bulunacak ve bunlar Amerikalı bir komutana bağlı olacaktır, üslerin, casusluk tesislerinin veya füze, nükleer başlık ve ağır bombardıman uçaklarının bulunduğu iç bölümlerinde neler yapıldığı neler gelip geçtiğidir asıl önemli olan. Türkiye'nin bu işlerde sözü, kontrolü var mı? Kaldı ki, sözü olsa bile, bunu söyleyecek eğilimde görünmüyor varolan iktidar. Kimi kritik çevreler detant öldü diye beklerken, kimi sağcı yazar ve gazeteler Azerbaycan'ı ilhak düşleri görmektedirler.

Türkiye'de Barış Mücadelesi

Barış Derneği'ne ve tüm barışseverlere ciddi görevler düşmektedir bu koşullarda. Türkiye'nin emperyalizme bağımlılığının perçinleştirilmesi girişimlerine karşı; ekonomik, mali ve askeri yeni bağların oluşturulmasına karşı; somut olarak, IMF, Dünya Bankası, Konsorsiyum, OECD ve benzeri yükümlülükler ve işbirliği anlaşmasının askeri boyunduruğuna karşı sürekli, bilinçli ve örgütlü kitlesel mücadele vermek zorunluluğu vardır. Halk kitlelerinin bu nitelikteki mücadeleleri karşısında emperyalizmin, faşizmin ve her türden gericiliğin ve zorbalığın tutunamadığının, gerilediğinin, mevzilerinden sökülüp atıldığının yakın örnekleri vardır.

Böyle bir mücadeleyi Türkiye'de örgütleyip sürdürmek, savaş, baskı havasını ve girişimlerini mutlaka yok etmenin yollarını bulmalıyız. Mücadelenin kapsamı elbette saydığımız konularla da sınırlı kalmayacaktır. Nötron bombası sorununu ve Batı Avrupa ile Türkiye'ye Amerikan orta menzilli nükleer füzeler yerleştirme planlarını da unutmayacağız. Barış ki bütündür, bölgelerde ve dünyada. Savaşa karşı barış için mücadele dünyanın neresinde olursa olsun tüm tehlike alanlarını ve tüm tehlikeli sorunları kapsayacaktır.

Barış Derneği'nin bu genişletilmiş toplantısının komisyon çalışmalarında kısaca değindiğimiz bu konuların ve daha başkalarının ele alınarak incelenip açık, kapsamlı ve tutarlı kararlara bağlanacağına inanıyorum. Bu inançla genişletilmiş toplantıyı saygıyla selamlarım.

Yürüyüş, Sayı 252, 5 Şubat 1980